

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr pentru fie-care publicare.

Sibiu, 30 August 1885.

Duminecă în 25 a curentei studenții universitari din Cluș au dat earăși o espresiune a patriotismului lor prin arderea proclamațiunei irredentei române și prin aducerea câtorva concluse foarte importante.

Înainte de a intra în aprețierea actelor sêvêșite de tinerimea clușană, voim sê se scie un lucru. Nu esistă nici un român cu mintea sănătoasă la noi, care sê deie o importanță politică proclamațiunei rêsândite în mii de esemplare pe la notabilitățile române și maghiare din țară. Toți, și pressa și opinia publică română condamnă acele apucături juvenile, cari nu pot, de cât sê ne îngreuneze numai poziția; toți o condamnă și o privim de o utopie a unor creeri învâpăiați. Dacă totuși poate fi vorba de o importanță politică, apoi aceea este de a se căuta numai în împregiurarea, că urđitori proclamațiunei au eșit din scoala politică profesată de guvern și pressa maghiară. Proclamațiunea este o reacțiune necoaptă și incompatibilă cu tradițiunile noastre seculare, în protiva sistemului de ađi.

Noi privim tot lucrul de simplă demonstrațiune, asemenea celor sêvêșite de studenții maghiari la Cluș, Șemniț, Budapesta și nimic mai mult. O demonstrațiune tot așa de necălită și neprecugetată, lipsită de ori-ce folos practic, ca cum au fost acele, o demonstrațiune, pe care o condamnă, întocmai cum am condamnat pe acele.

Premițând aceste, putem sê venim la obiectul, cu care ne-am propus a ne ocupa.

Studenții din Cluș au ținut o adunare, au ars proclamațiunea irredentă și au primit cu unanimitate următorul proiect de conclus:

„Tinerimea studiosă a universității Francisc-Iosefine din Cluș, în adunarea sa ținută la 7 Septembrie 1885 dechiară, că a ars sêrbătorește un exemplar din proclamațiunea irredentei române, care cuprindend atacuri la persoana Maiestății sale și îndemnând la revoltă s'a strêcurat în mii de esemplare în țară, — esprimându-și totodată necondiționata supunere cătră tron și cătră ordinea legală esistentă.

1. De-oarece proclamațiunea atacă direct Kulturegylet-ul ardelean, numindu-l cea mai miserabilă machinărie a veacului al XIX., tinerimea și exprimă din nou aderarea sa cea mai intimă la scopurile culturale și economice naționale, pe cari le urmăresce acea reuniune și se declară din motivul acesta:

a) spre înaintarea scopului cultural — de membru fondator;

b) că cu privire la scopul economic-național și drept aducere aminte la proclamațiune, se deobligă a propaga ideia reuniunei de apêrare recomandată de Kossut și primită de reuniune, îndatorindu-se moralicește fie-care ascultătoriu, a influința și conlucra în interesul articuliilor de industrie din patriă, în sfera în care va putea numai sê pătrundă cuvêntul și forțele sale.

2. Considerând, că atât irredenta, cât și elementele turbulente, cari cu deosebire din impulsurile date de „Tribuna” și „Gazeta” rêsălmăcesc tendințele umane, civilisatoare și basate pe starea de drept a națiunei maghiare, considerând că proclamațiunea e a se privi îndr'adevêr de o urmărire a activității foilor amintite, — rugăm senatul universității, ca sê eschidă din sala de lectură a bibliotecei universitare aceste jurnale, cari ruinează statul și agitează neîncetat.

3. Și ca nu cumva rezoluțiunea noastră precedentă sê aibă aparința șovinismului, decidem, — ca cu privire la purtarea antipatică a fraților români, pe care n'o înțelegem, — spre dovedirea bunei noastre voințe, și ca sê-i arătăm poporului sedus scopul cel mărêș al statului maghiar și sê-i risipim prejudițiile false față de noi — că vom forma sub conducerea unui individ apt spre acest scop un colegiu pentru limba, literatura și istoria română ținend participarea noastră cât mai numeroasă de o datorință.

Spre încheiere declarăm, — ce nici n'ar mai fi de lipsă a se accentua, lucru care-l facem numai ca sê ne scutim de atacurile verbale, — că atât față de frații noștri români, cari sunt ascultători de universitate, cât și față de frații români concetățeni, în mijlocul patimilor suscitade de proclamațiune — ne vom purta și de aci înainte ca și până acum culiniste, loialitate și serioșitate plină de iubire, — nu numai, dar ne vom nisui din toată inima ca în cercul nostru de activitate, sê procedem chiar și față de singuraticii urđitori de scandale, cari nici când n'o sê lipsească, precum și față de inimizii noștri după ce vom fi delaturat pretinsece înștrăinarea lor necualificabilă, — cu o ținută defensivă cavallerească!

Trăiască patria! Trăiască regele ungar! Trăiască Kulturegylet-ul ardelean magyar!“

Acesta este manifestul.

Cele din punctul 1 și 2 sunt lucruri, la cari nu ne vom încerca a face de astădată nici o obiec-

țiune. Punctul al treilea al manifestului însă ni se pare un ce cu totul nou, care merită sê ne ocupăm de astădată cu el.

Și adevă ce se ăice acolo? Că tinerii maghiari voiesc sê învețe cu toții românesce, din cauză ca sê nu li se ascrie de șovinism rugarea pentru eschidirea jurnalelor românesce din sala de lectură a universității și cu scop de a lumina și scoate din rătăcire pe biet poporul, care e sedus de presa română. Tinerii promet o purtare loială, tolerantă, prietenească față de români, pe cari consecuent îi numesc „român barátaink”; bine sê se însemne nu „oldh” ci „român” și nu „agitátorok” și „hazaárulók” ci „barátaink”, adevă frații, amicii noștri.

Punend aceste dechiarățiuni și concluse față în față cu actele tot aceleiași tinerimi sêvêșite acum un an, precum și cu dispoziția generală a pressei și guvernului maghiar, — sê fim scușați, dacă tragem la îndoială serioșitatea manifestului citat.

Noi ne esplicăm lucrul așa: studenții și pressa pe lângă toate nisuințele de a da altă față esceselor sêvêșite la adresa Românilor în anul trecut, — au simțit blamagiul ce li s'a dat prin resentimentul general produs în poporațiunile strêine din lăuntru și din afară. Acest blamagiu i-a pus pe gânduri și acum au sârît în alt estrem; din învâpăiați și tru-fași ce erau, s'au făcut foarte serioși, binechibșuiți și amicabili. Ei voiesc sê lucre cu plan bine cum-pănit și iubire frățească. Ce parodiă?! Tinerimea maghiară din Cluș, bunachibșuială și iubirea fră-țească față de români, oare pot încăpea aceste lucruri lângă olaltă?!

Noi credem că nu!

Și nu noi suntem de vină, dacă ni s'a impus această credință. Ear noi vom ținea la ea, până când nu ni se va dovedi contrariul prin fapte, ear nu prin vorbe.

Dar pe lângă blamagiul, urmat după escesele și tactica maghiară de până aci, a mai conlucrat ceva, ceea ce trebuie anume sê se accentueze și sê se scie în cercurile românesce.

Au trecut un an doi, decând a publicat un politic maghiar, care se da și de pedagog totodată, în „Egyetértés” jurnalul cel mai rêsândit unguresc, un șir de articuli despre modul cum ar trebui sê se procedă mai rațional în școală, ca sê se poată maghiarisa copii nemaghiarilor. Ne aducem foarte bine aminte, că ideea principală a autorului era, ca sê se sistese ori-ce sistem de persecuțiune și defaimare în școală față de copii nemaghiari învêțătoriu ungur sê și calce pe inimă și sê arate o iubire deosebită față de ei, sê grijea-

FOIȚA.

0 călătorie la lună

de

Alecsandru Dumas.

(Traducere de V. G.)

Am amintit adeseori în memoirele mele de un îngrijitor al tatălui meu, cu care am făcut cele dintâi deprinderi cu arma.

El se numia Mocquet.

Era un om brav și foarte credul. Nu puteai sê discuți cu el despre legendele pădurei dela Villers-Cottereto. El vêduse pe dama albă dela Tour-au Mont, purtase pe umerii sei berbecele fantastic dela Butte-aux-hêvres și tot el a fost acela, care mi-a povestit istoria lui Thibault îmblânditorul de lupi, pe care nu de mult o am pus sub ochii cetitorilor mei.

În timpul din urmă, când tatăl meu deja greu bolnav și în urma cărei boale și muri, locuia în micul castel dela Fossés, Mocquet fú atins de o nă-lucire ciudată.

El își închipuia, că o femeie bătrână din Haramont — un sat mic de o jumătate de leghe de parte de Fossés — îl apăsa pe piept (cauchemardait).

Nu știu dacă verbul cauchemarder esistă în dicționarul lui Boiste al Academiei, sau al lui Napoleon Landais; dar și dacă n'ar esista, Mocquet și-l crease.

Mocquet, avuse dreptate d'astădată, căci substantivul cauchemar (apêsare, greutate esistă, pentru-ce sê nu esiste atunci și verbul cauchemarder?

Destul că lui Mocquet i se părea ca și când pieptul i-ar fi fost apêsat prin o bătrână numită mama Durand.

După-ce Mocquet abia începea sê adoarmă, bătrêna femeie venia și s'aseđa pe pieptul seu și apêsând din ce în ce mai mult asupra lui, îl înă-dușia.

Atunci începeau pentru el cu toată forța și toate emoțiunile realității, o serie de evenimente înlăn-țuindu-se unele după altele într'o oare-care legătură, ce demoralisa pe Mocquet într'atâta, încât era el convins, deșteptându-se, că ceea-ce visase nu a fost nici decăt un vis.

Părerea sa sub acest raport era așa de tare, încât vêdui de mai multe ori oameni mișcați și că eu un copil, nu me mai îndoiam de loc cum-că Mocquet nu vine într'adevêr din țerile de unde ăicea el.

În urma acestor visuri Mocquet de regulă se deștepta abia resufând, palid, sdrobot; se obosia sêr-manul întrebuițând toate mijloacele cunoscute de a nu dormi, într'atâta se temea el de somn, rugând

pe vecinii sei sê joace cărți cu el, ăicend femeii sale ca sê-l sguduie îndată ce ar închide ochii și bënd pentru a-și pune sângele în mișcare cafea, întocmai precum un altul ar bea bere.

Dar nimic nu-i ajuta. Vecinii lui Mocquet, cari aveau sê se școale de dimineață în ăiua următoare, nu puteau juca cu el partia de piquet, decăt numai până pe la 11 oare. Femeia sa după-ce îl sgu-dui de mai multe ori până pe la 1 oară dimineața, în sfêrșit adormia și ea. În urmă cafeaua, care la început producea un efect satisfăcêtor, înceta încetul cu încetul de a'l mai irita și astfel nefericitul Mocquet intră în clasa beuturilor ordinare.

Mocquet lupta atunci și mai mult: el umbla, cânta, își curăța pușca; dar puțin câte puțin, picioarele i refuzau servițiul, vocea i se stingea între buze și cremenea armei sale i cădea din mâni.

Toate acestea nu se întâmplau fără ca Mocquet, prevedend cele ce vor avea sê urmeze sê nu scoată nisce plângeri amare; dar aceste plângeri degenerau într'un fel de gemet, care însemna că apêsarea începe și că vrăjitoarea, care călăria pe sêr-manul păzitor în vêrful unei mături, era la postul seu.

Atunci se întâmpla, că dormind perdea orice ideie de timp, de spațiu și durată, după cum visul seu se trăgănia mai mult, sau mai puțin. El susținea că ar fi dormit 12 oare, 8 ăile, o lună și că vêdu o mulțime de obiecte și localități pre cari le și percurse

scă ca nu cum-va prin vr'o vorbă de hulă sau bat-jocură, á la vankúj, medve oláh, vad oláh etc., să se facă elevii să simtă, că ei nu află într'alt loc primire frățească, decât la poporeni lor, nutrindu-se astfel o ură neîmpăcată în inimile lor față de maghiari, — lucru prin care se nimicesc toate speranțele de a maghiarisa naționalitățile.

Aceste idei emise în „Egyetértés“, ca tot ce e nou, au aflat resunet la maghiari. Tot în acest jargon vorbește vestitul Bartha, unul dintră cei mai învâșnați inimi ai naționalităților, — când cu adunarea generală a „Kulturgyletului.“ El asigură naționalitățile în mod solemn, că nu se tinde a ni se lua limba și datinile, că reuniunea de cultură n'are nici o tendință de contopire, și dacă s'ar dovedi că are, el Bartha ar fi primul, care ar eși din sinul ei.

După dăilele Kulturgyletului, eată, că vin studenții maghiari și se prind cu noi frați de cruce, ne asigură de câte alea toate, promițându-ne că și când vom greși și agita, ei se vor purta frățeste și cavalereste cu noi.

Ce va să dică, ungurii s'au convins, sau cel puțin se par a se fi convins, că nu mai merge cu răul. Au vădut ei, că cu cât mai tare ne string și ne persecută, cu atât mai mare e rezistența noastră. Lucrurile sau tot încordate tot mai rău și mai rău și proclamațiunea irredentei i-a pus pe gânduri. Și după ce s'au pus pe gânduri, au hotărât să ne iie cu binele.

Aceasta este ce voim să se scie.

Scopul, de geaba vor să 'l ascundă, a rămas cel vechiu, numai planul de luptă s'a schimbat. Dar înzadar, căci până când ținta maghiarilor va fi în faptă maghiarizarea, până atunci nu pot conta la consimțământul nostru. Da, trista experiență din trecut este, care ne face să tragem la îndoială serioșitatea și sinceritatea tinerilor maghiari din Cluș, păsurile noastre ne silesc a observa o ținută cât se poate de rezervată. Trebuie s'o scie ei, că suntem noi destuli de ageri de a cunoaște firea oamenilor și a nu ne da legați de dragul unor cuvinte frumoase, cari se dică ași așa, se talmăcesc mâne alt-mintre, ear poimâne se comentează cu un:

„Kerek ez a zsemlye!“

Cât pentru noi putem să fim liniseți, — focul de paie va trece, ear lupul nu 'și lapadă năravul, ci numai pērul.

Yff.

Revista politică.

Oaspeții franceși s'au dus pe la ale lor, ear acum capitala Ungariei a primit par'că cu mai mult entuziasm și cu și mai mare dragoste ca pe aceia, pe niște prietini noi. Sunt polonii din Krakovia și Lemberg, cari la număr — după cum dică jurnalele ungurești — vr'o 400 de inși, au sosit la expoziție. Cât de lung a fost șirul îmbrățișărilor și cuvântărilor infocate se poate închipui, când trenul a trebuit să întârzie 4 oare, până ce se poată fi binevențați oaspeții poloni de comisiunile de primire din capitală.

Și ce fac polonii la Budapesta? După-ce au cercetat expoziția, au pornit în procesiuni pela statuele și mormintele marilor maghiari și poloni aflați în Budapesta.

Că manifestațiunile prietinesci între aceste două națiuni sunt mai naturale ca cele dintre franceși și

maghiari, aceea trebuie s'o recunoaștem și nu le-o putem lua în nume de rău; netoleranții unii — netoleranții alții, aristocratici și sugrumători de popoare aceștia — trufași și împilători aceia, și cu toate aceste și unii și alții 'și aroagă nedisputabila prerogativă, de a fi campionii libertății și a ideilor mari liberale. Dar că oare și puterile mari ale Europei, precum e Rusia, Germania, ba chiar și Austria, o să privească manifestațiunile maghiaropolone din Budapesta tot din acest punct de vedere este o altă și încă foarte mare întrebare. Nouă ni tare teamă, ca nu cumva nesocotința ungurilor să aducă earăș o înstrăinare și ură față de politica cabinetului Tisza.

Videant consules!

Cestiunea insulelor Caroline este care continuă a preocupa presa europeană și a ținea în agitațiune spiritele. Pertractările dintre Germania și Spania sunt secrete, și astfel nu se poate ști, că în ce stadiu au ajuns și că despre ce se tractează. Un lucru bător la ochi este însă contrastul curios între ținuta ambelor state. În vreme ce spaniolii fac demonstrațiuni preste demonstrațiuni la adresa Germaniei, insultând consulatul german din Madrid și călcând chiar în picioare insigniile germane, — Germania, presa și opinia publică răspunde cu o ținută cât se poate de rezervată, cu o linisă aproape cinică. Imprejurarea din urmă se atribuie unei scrisori private a regelui Alfonso, pe care ar fi trimis-o imperatului german, rugându-l cu înțelegere să nu i se mai îngreuiere poziția și așa foarte espusă.

Din partea spaniolă se susține, că ocuparea faptică a insulei Yap era deja împlinită, când a sosit canoiera germană „Iltis.“ „Vossische Zeitung“ declară la aceste, că dacă vor dovedi spaniolii aserțiun aea aceasta, Germania nu va mai insista la pretensiunile sale față de ea, și astfel lucrul va putea ajunge la o rezolvire pacinică.

În cestiunea misiunii lui Drummond Wolff se telegrafează din Constantinopole lui „Daily News“, că ori-care ar fi fost scopul primitiv, misiunea lui sir H. D. Wolff se va mărgini de sigur la un arangiamen în privința Egiptului.

Depeșa adaogă că nici o propunere formală nu s'a fost făcut până acum nici din o parte nici din cea l'altă.

Vorbind apoi de opiniunea corpului diplomatic la Constantinopol, corespondentul lui Daily News dă, că la ambasadele Germaniei, Austriei și Rusiei, se crede în succesul misiunii și că ambasada franceză se arată prea ostilă și declară, că nimic nu va fi regulat fără participarea Francei.

Irredenta română.

Sibiu, 9 Sept. st. n. 1885.

Onorată Redacțiune! Ve rog să-mi permiteți a da espresione în diarul dvoastre impresiunilor, ce a produs în mine manifestul așa numitei „Irredente“ române, pe care l'am cetit în diarele maghiare și nemțesci din patriă.

S'a mai scris și s'a mai vorbit încă despre existența unei „Irredente“ române, despre care se afirma, că s'ar fi constituit în străinătate, dar eu n'am crezut atunci și nu cred nici astăzi în existența ei, și dacă există totuș o seamă de oameni cu capul a mână în România, cari se gereză de atari, aceia,

judicând după fătul lor cel mai proaspet, nu pot fi români, dar nici amici ai românilor, ci sunt nișce denuncianți, cari speculează la fondul de dispozițiune, *) sau nișce tineri resfățați, cari ca să și facă haz de vitejia șoviniștilor maghiari, își permit și o astfel de manoperă condamnabilă, prin care produc românilor din patria noastră cele mai mari neplăceri, dând titlu la nouă persecuțiuni și mânănd apa pe moara celora, ce pe nedrept trag la îndoială patriotismul și loialitatea noastră.

Forma, incidentul din care s'a făcut și modul cum s'a executat, trebuie să convingă pe ori-care om cugetătoriu, că intențiunea anonimilor irredentiști nu este de a produce efect la români și nu este serioasă.

Un comitet revoluționar, un comitet de acțiune, care voiesce să producă lucruri mari, să răstoarne state, numai așa poate conta la efect în sinul poporului pentru care se jertfesc, dacă acela este compus din bărbați probați, cunoscuți din lupte anterioare, oameni cu autoritate, oameni cari au curagiul a se pune în frunte și a primi răspundere pentru faptele lor, cum au fost Kossuth, Klapka, Türr și alții la maghiari.

Dar sub manifestul din cestiune al cui nume figurează? Al nimenui! „Irredenta română.“ Cine este aceasta? Pentru poporul român este o plantă esotică, carea nici când nu va prinde rădăcini în sinul lui, pentru inteligență un factor necunoscut, cu care nime nu și face socoteala, dar nici n'are „irredenta“ ambițiunea de a avea trecere la inteligență, căci nu numai că nu se adresează către dēnsa, ci din contra agitează contra ei.

Curagiul, de a pune pe hârtie albă nișce bombaste roșii, și sacrificiul de a le pune pe postă nefrancate la adresele ce le află tipărite prin călindare și prin șematisme — și a se ascunde sub vëlul anonimității, îl poate ave și cel mai voinicos jidan din România, — dar românul nu se poate prinde cu astfel de cleiu.

Și care este incidentul din care s'a născut acest monstru?

Constituirea „Reuniunii maghiare de custură din Cluș.“

Vai de mine! Dar mai mari vijelii n'au trecut peste poporul român, care are semnificativul proverbiu: „apa trece, petrele rămân?“

Sciți ce țin inșiși maghiarii cei cu minte despre această reuniune?

Eu am vorbit cu mai mulți, și n'am aflat nici unul, care să aproabe nici idea măcar, că maghiarii, cari dispu de puterea de stat, să provoace frecări naționale. Ei consideră de degradare pentru maghiari ca în Ungaria rectius după dēnșii Maghiaria, să înființeze reuniuni pentru apărarea naționalității maghiare, dar n'au ce face, idea a ieșit din creierii Kossuthianilor, au sprijinit-o renegații și jidanii și au produs un curent, de care nu se pot feri nici dēnșii, fără de a fi timbrați de rei patrioți, dar nici ei nu se asceaptă nici la un sfârșit bun.

M'au provocat și pe mine — dăce un maghiar de frunte — să subscriu cel puțin 100 fl., dar ca să scap am scris odată pentru totdeauna 10 fl. și me voi duce și la Cluș la constituire, căci e mare presiunea, — sum sigur însă că nu va avea sfârșit bun, căci maghiarul se însuflețesc ușor la frase mari naționale, și dă parale, dar nu

*) Lui „Kölnische Zeitung“ i se telegrafează, că manifestul emanează de la maghiari. Nota culeg.

actele care le îndeplinesc în decursul nălucirei sale, i rămăneau așa de bine întipărite în memorie, cât să-i fi vorbit despre ori și ce, să fi încercat a-i da ori ce probă, nimic nu-l putea scoate din această părere, de care am vorbit deja.

Într'o di sōsi în camera tatălui meu așa de găfăind, palid și sdrobot, încât tatăl meu observă, că trebuia să i se fi întâmplat nu în realitate, — realitatea devenise un lucru prea indiferent pentru Mocquet, — dar în vis ceva colosal.

Într'adevăr interogată Mocquet, răspunde că a cădut din lună.

Tatăl meu părea a se îndoi de așa ceva. Mocquet o susținu și fiindcă afirmațiunile sale nu păreau a fi produs o mare impresiune asupra tatălui meu, Mocquet i povesti tot visul.

Eram într'un unghi, auzii totul și fiindcă am fost totdeauna un mare amic al minunilor, nu perdui nici un cuvânt din istorisirea fantastică, care va urma și care este contemporană — dacă nu rivală — poeticele și inspăimântătoarelor istorisiri ale lui Hoffmann.

— Ve aduceți bine aminte generale, dăce Mocquet, că sunt șapte sau opt dăle, de când m'ați trimis să duc o scrisoare generalului Charpentier la Oigny.

Tatăl meu întrerupse pe Mocquet.

— Te înșeli, Mocquet, i dăce el; a fost eri.

— Generale, eu știu ce vorbesc, continuă Mocquet.

— Dar la naiba! doar și eu știu, dăce tatăl meu și ca probă, este că eri a fost Duminecă și astăzi este Luni.

— A fost eri Duminecă și astăzi e Luni însă Mocquet; dar, nu eri ci Duminecă sunt acum opt dăle, decând m'ați trimis la Oigny.

Tatăl meu nu știa că într'o astfel de împregiurare era fără scop de a mai discuta cu Mocquet.

— Fie, dăce el, să presupunem că ar fi opt dăle.

— Nu este de presupus, generale, eu am socotit opt dăle de când am făcut voiajiul și ve i vedea, că nu au fost mai mult de opt dăle și că am socotit foarte bine timpul.

— Într'adevăr, dacă tu ai fost la lună, Mocquet...

— Am fost, generale, așa de adevărat precum un Ddeu este în cer.

— Ei bine, povestește-ne și nouă aceasta Mocquet; trebuie să fie o călătorie foarte interesantă.

— Ah! cred! Dar veți vedea. Trebuie dară să ve spun generale, că hasardul a voit ca tocmai sunt acum opt dăle, tatăl Berthelin își serba a doua căsătorie. El me întâlnește tocmai când eșia din biserică și îmi dăce:

„—! Pe legea mea nu te ași fi incomodat pentru un bagatel, dar fiindcă esti aici, vei prânzi cu noi în portul dela Perches.

„— Nu pretind nimic mai mult, răspunsei; generalul mi-a dat concediu până mâne și fiindcă mâne la nouă oare trebuie să fiu întors, sunt liber până atunci.

„— Bun; tu știi drumul, nu e așa?

„— Cred.

„— Cineva te va deștepta la meul nopții și până a nu se face ziua, vei fi la Fosses.

„— Atunci, i dăsei, merge de minune.“

Și luând brațul mamei Berchu care n'avea ca valer, eată-me la nuntă.

Tatăl Tellier și Corcy pregătiseră mănecarea, generalul Charpentier trimisese cinci-dăci butelii de vin pecetluit; Tellier adusese cinci-dăci. Noi eram două-dăci și cinci de invitați, între cari șapte femei; punând o butelie de vin de femeie, se venia cam câte patru sau cinci butelii de om; era ceva mai mult decât se cere. Me adresai către Berthelin:

„— Cinci-dăci de butelii pentru două-dăci și cinci, Berthelin, crede-me că este destul.“

Dar el îmi răspunde categoric:

„— Bine, vinul este despachetat trebuie beut.“

Și vinul fu beut.

(Va urma.)

scie nici controla, nici economisa. Corupțiunea este mare la noi, și numărul flămânților e legion lucrările catastrali s'au terminat, o mulțime de proletari au rămas fără pâine, aceștia nici nu știu nici nu vor să lucre, ci pretind ca statul să-i țină, me tem că vor ajunge elemente de acestea la administrație în centru și prin provincie, se vor păpa banii, vor urma câte va sinucideri sau pribegiri — și noi vom rămânea compromiși și în ochii lumii culte și în ai poporului.

Aceasta este judecata ungurească, — dar chiar se nu se adevărească temerile maghiarilor, — până când va rămânea reuniunea lor de cultură între marginile statului sale, nouă nu ne pasă de ea.

Cultivezeze maghiarii cu Ddeu, noi le vom gratula, căci cu un popor cult mai ușor ne vom putea înțelege și noi, — remaghiarizeze și pe cele socială măcar și pe ciangăii din Moldova dacă-i pot, — românul nu dorește, ci se ferește de elemente străine.

Patriotism și loialitate noi n'avem de a învăța nici dela Ugron, Orbán Balázs, Barta, nici dela Deul lor Kossuth, nici dela Haller și alți renegați cu devisa „ubi bene ibi patria”, cari se folosesc de slăbiciunea maghiarului, și pentru nisce frase afectate de mari patrioți, ocupă posturi și trag lefe grase. Dar nici chiar dela toți secuii cei mult desmerdați, carii emigrează cu ridicata în țară străină de limba lor, numai ca să trăiască mai ușor, pe când compatrioții lor români, în condițiuni nease-mănat mai nefavorabile ca densii, sufer acasă și nu emigrează nici la conaționalii lor.

Ear dacă vor urma Kulturegyletiștii sfaturile lui Barta Miklós și se vor încerca a intra și în biserică și în familia românului, — din biserică și Christos încă a scos cu biciul pe cei nechiemați, ear românul cât este de blând și îndelung răbdătoriu, dar față de cel ce intră pe fereastă în sinul familiei sale se scie apăsă cum se cade, în astă privință n'are lipsă de sfatul irredentiștilor.

Incidentul deci, nu poate justifica un pas atât de grav în ochii nici unui om serios.

Ear modul executării? Nimic mai ridicul ca acesta! Cel d'antăi care a primit manifestul a fost ministrul președinte și de interne dl Tisza, l-au primit și însuși Kulturegyletul, și p. e. aici în Sibiiu toți denuncianții de profesiune, și sunt mulți de aceștia.

Ce va să dică asta?

Este aci serioșitate?

Poate fi român, și cunoscătoriu de poporul român din patria noastră acela, care presupune că va întâmpina ascultare la poporul român, când îl îndeamnă să aprindă pe de aproapele său, să-i deie glonț și dinamită, să numere între sfinți glonțul și dinamita? Nici odată! Aceste sunt arme de ale socialiștilor, nihilistilor și comunarilor, pe carii în zadar îi cearcă cineva între români.

Cunoaște acela pe poporul român, care îi vorbesce cu atâta frivolitate despre „Impăratul”?

De fel nu! Românul de la leagăn până la mormânt, în biserică și la toate slujbele, necurmat se roagă și pomenesce pe „Impăratul și regele nostru Francisc Iosif I” ca nime altul, și într'atât este de înrădăcinată loialitatea cătră tron în inima lui, încât de acela care vorbesce cu frivolitate de aceste odoare scumpe ale lui — fuge ca de satana.

Atât maghiarii cât și guvernul trebuie să cunoască aceste virtuți ale românului, prin urmare manifestului așa numitei „irredente române” nu trebuia să-i însușească mai mare valoare de cât într'adever are, adică nimica.

Dar durere „Irredenta” poate fi mulțămită cu efectul ce a produs manifestul său. Căci dacă a voit să sparie pe maghiari, judecând după tipetele jurnalelor, și-a ajuns scopul, și poate ride în pumni de campania ce s'a pornit contra morilor de vânt; ear dacă a voit să denuncie pe români și să deie ocaziune organelor guvernului de a-i persecuta, earăși și-a ajuns scopul, căci vedem luându-se măsurile cele mai energice peste tot, se fac prechisițiuni de căși fără nici o considerare la sănătatea domiciliului, și se închid persoane, pentru că au avut nenorocirea a căpăta prin postă manifeste de ale „Irredentei” și n'au știut ca să le arunce în foc.

Ce este mai ușor? de cât a trâmite cui va o scrisoare compromițătoare, apoi a-l denuncia și a-l băga în pușcărie, dacă știi că ai de a face cu o putere, pentru care asemenea motive sunt de ajuns ca să te ridice din sinul familiei și să te pună la umbră.

Dar și „Kulturegylet-ul” poate fi mulțămît pentru acest reclam. Redactorul dela „Jüdische Zeitung” numai decât i-a și trimis 100 fl., și ca răspuns la „Irredenta română”, și îl vor imita mai mulți.

Toți pot fi deci mulțămîți cu rezultatele manifestului „Irredentei române”, numai românii nu, pentru că numai ei sufer fără nici o vină, și încă vor avea să suferă mult până când va lumina Ddeu pe cei ce direg soartea lor.

(C.)

Varietăți.

* (Sciri locale.) Rudolf Marlin odinioară avocat și complice la omorul comis în ulița cojarilor asupra familiei Friedenwanger, a reposat Marti în 27 a lunei curente în casa alienaților din Sibiiu.

Cu ocaziunea ultimelor cercetări efectuate la locuința deținutului zaraf Pascu, s'au aflat mai multe monede falsificate, din care cauză investigațiunea în contra numitului va avea să se continue și în această direcțiune.

* (Rectificare.) În corespondența apărută în Nr. 88, al acestui ziar, datată: De sub Peatra Cetei, la prima coloană, alinea a șeptea șirul din urmă în loc de: „după 1 fl. câte 50 cr., pe fie-care an?” e a se ceti: după 1 fl. câte 5 cr. pe fie-care.

Loc deschis. *)

Mediaș, 27 August 1885.

În Nr. 90 al prețuitului ziar, ce redigeți, s'a publicat sub titlul „Correspondențe particulare ale Telegrafului Român” o corespondență datată „Mediaș, Iulie 1885” nunumai plină de neadevăruri, ci și vătămătoare de onoarea modestei mele persoane și familie.

Deci pe baza legii de presă, me rog pentru publicarea responsului următoriu în proșimul Nr. al ziarului.

Dle redactor! Îmi pare foarte rău, dar în interesul onoarei mele proprii și a familiei mele, precum și în interesul purului adevăr și al opiniunii publice, trebuie să fac mărturisirea, cum-că corespondența amintită mie unuia mi-a făcut lumină despre acel adevăr trist, cum că ziarul nostru „Telegraful Român” s'a pus cel puțin în cazul prezente pe un teren foarte periculos și fatal pentru interesele adevărate ale bisericii și constituției noastre: pe terenul hatirului particularistic. Căci numai așa se poate numi o procedură, după care în interesul oare-cărei persoane ori și-ce se publică, ear în interesul altei nimic.

*) Pentru cele publicate sub rubrica această redacțiunea nu primesce asupra sa nici o responsabilitate Red.

Dle redactor! Știu pozitiv, cum-că și în interesul persoanei mele Vi s'a trimis din partea unui alegător inteligent al tractului Mediaș o corespondență dto „Mediaș, Iulie 1885” relativă la alegerea noastră de protopresbiter și la interesul viu al populațiunii noastre tractuale pentru întărirea alesului *), o corespondență, care varsă multă lumină asupra adevăratei stări de lucruri în tractul nostru, și care chiar pentru aceea pută servi de neînșelătoare cinosură pentru P. P. O. O. membri ai consistoriului nostru arhiepiscopian la deliberarea întăririi resp. denumirii dintre doi. Dar ce să vedeți? În loc de corespondența favoritoare, me tredesc cu corespondența invectivă, frivolă, sarcastică, obraznică la la „Calicul”, — pe scurt: cu o travestiă umoristică, deamă de părintele său „Calicul”, carele într'a-devăr a purtat la alegere mască de „privitoriu”, dar în faptă, a fost altceva, ce se numește și „corteș”. Dle redactor! Cum s'a născut această travestiă, nu se poate explica altfel, decât cu cuvântul semnificativ: hatir particularistic.

După acest esposeu despre geneza corespondenței vătămătoare publicate, declar în interesul adevărului, al opiniunii publice și al sănții noastre maice biserici, căreia am servit cu credință și deplină resignațiune 41 de ani, cum-că:

1. nu e adevărat, că eu aș fi folosit pre fi și ginerii mei de corteși pentru alegere;
2. nu e adevărat că aș fi făcut vre-un pact cu concurentul Benjamin Almășan;
3. nu e adevărat, că membrii de încredere pentru actul alegerii s'ar fi ales la propunerea lui Basile Chendi;
4. nu e adevărat că eșirea din biserică ar fi fost întâmpinată cu un „Rákoczi induló”;
5. nu e adevărat, că s'ar fi recuirit poliția pentru cazul unei bății;
6. nu e adevărat, că concurentul Goga s'ar fi prezentat la luptă numai cu arma, ce se numește „qualificațiune”; căci într'adevăr s'a prezentat și a corteșii prin tract din sat în sat cu 7 zile înainte de alegere, însoțit de parochul resp. capelanul din Mediaș George Crișan;
7. nu e adevărată nici nemulțămirea pretinsă a majorității parochianilor gr. or. din Mediaș; căci toți 4 votanții parochiei Mediaș au votat pentru mine; deci nu există nici o prăpastie pentru parochia Mediaș.

Pe scurt: ca să nu mai obosesc paciența on. publicetitor, dechiar toate cele cuprinse în corespondența publicată de fleacuri, mofturi, scornituri și apucături malițioase, calumniatoare și drept aceea par escelențe contrastice cu mulțămirea generală faptică a tractului nostru, ma contrastice chiar și cu actele de alegere, în cari nici o amintire de nemulțămire nu se află, deși i-a stat în drept ori-cărui alegător a ridica protest din cauza oare-cărei iregularități, eventual observate.

Răzimat pe demnitatea, dreptatea și prudența dlor membrii ai Ven. consistoriu, rămân cu deplină dumerire și speranță al DVoastră stimător:

Dionisiu Chendi,
administrator protopopesc.

*) Timpul și spațiul nu ne iartă să publicăm citata corespondență, care nu conține decât 16 toasturi. Pentru plăcerea P. Chendi, e să nu aparem interesați în cauză o vom publica în numărul procsim. Red.

(Omul trebuie să fie foarte precaut).

Toți aceia, cari sufer de îngroșarea sângelui și în consecuență de zgrăbunțe pe piele, de convulsii la cap și plumăni, hemoroide n'ar trebui să întrelese îngrijirea și susținerea în deplină sănătate a corpului lor, — lucru ce nu i-ar costa mai mult de 2 — sau 3 cr. pe zi. Cel mai bun mijloc spre scopul acesta, sunt pilulele de Svișera ale apotecariului R. Brandt, din cari o scătulă costă în apotecă 70 cr.

Loterie.

Mercuri în 9 Septembrie 1885.

Brünn: 59 26 28 47 89

Nr. 288. [1136] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela scoalele confesionale gr. or. din mai jos însemnatele comune ale protopresbiteratului Zarandului se escrie concurs cu termenul până la 15 Septembrie a. c.

1. Blăjeni-Criș și Grosuri, cu salariu anual de 160 fl. și 2 orgii de lemne.
 2. Blăjeni-sat și Plai, cu salariu anual de 160 fl. și 2 orgii de lemne.
 3. Crăciunești, cu salariu anual de 100 fl., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.
 4. Hărțăgani, cu salariu anual de 200 fl., cuartir liber și 2 orgii de lemne.
 5. Șesuri, cu salariu anual de 200 fl., cuartir liber și 2 orgii de lemne.
 6. Valea-Brad, cu salariu anual de 200 fl., cuartir liber și 2 orgii de lemne.
- Cererile concursuali instruite conform legilor în vigoare sunt a se așterne

subsemnatului oficiu protopresbiteral până la termenul susindicat.

Dela oficiul protopresbiteral gr. or. al Zarandului.

Brad, în 24 August 1885.

Vasiliu Damian,
protopresbiter.

Nr. 215. [1137] 1—3

CONCURS

Devenind vacantă parochia de clasa a III a Cerghidului mare din protopresbiteratul Târnavei inferioare, prin alegerea și denumirea fostului paroch de protopresbiter al numitului tract; — pentru întregirea aceleia se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Casa parochială, ce acum se edifică cu 3 încăperi; — pe fundul intern se mai află o șură și o poiată.
2. Porțiunea canonică de 11 jug. 1305 °□ (cu speranță de a se îmbu-

nătăți în urma comasării, ce e în curgere) și dintre cari: curtea și grădina de 1403 ° împreunate cu cimiteriul vechiu de 1337 ° cositură și cu pomul frumos; loc arătoriu de 4 jug. 266 °□, 5 jug. 615 ° parte cositură parte pășune — și loc de pădure 884 °□.

3. Dela 109 familii câte o litră de cucuruz sfărmită la 14 cupe, din cari terțialitatea ea cantorului, și tot dela atâtea familii câte o zi de lucru pentru preot.

4. Venitele stolarilor usitate și regulate în sinodul parochial dela 17 Aprilie a. c., din cari terțialitatea ea cantorului.

Toate aceste venituri compute la olaltă dau parochului un venit de 422 fl. 35 cr. v. a.

Doritorii de a se aplica în aceasta parochie, au să-și aștearnă suplicile lor instruite cu documentele prescise de statutul organic și regulamentul congresual din anul 1878, oficiului protopresbiteral subsemnat până la termenul prefapt.

Cetatea de baltă, 20 August 1885.
Oficiul protopresbiteral gr. or. al

tractului Târnavei inferioare în conțelegere cu comitetul parochial respectiv:

Nicolae Todoran,
protopresbiter.

Nr. 272. [1135] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului învățătoresc dela scoala română gr. or. din comuna Homorod, protopresbiteratul Geoagiului II, se escrie concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare.

Cu acest post este împreunat un salariu de 200 fl. v. a., ear victuale în valoare de 30 fl. v. a.; cuartir și lemne de încălzit.

Doritorii de a ocupa acest post, vor așterne suplicile lor, instruite în sensul stat. org. și a normativului scol. la subscrisul oficiu protopresbiteral până la termenul mai susindicat.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Geoagiului II.

Săcăramb 24 August 1885.

Sabin Piso,
protopresb.

Nr. 326.

[1131] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan, încuviințat în sensul părintescei rezoluțiuni consistoriale din 13 August a. c. Nr. 3585 B. pre lângă neputinciosul paroh Ioan Maximilian din Stupinile Brașovului, se eserie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în aceasta foaiă.

Emolumentele sunt $\frac{1}{3}$ parte din venitele parohiale ale acestei parohii de clasa a III-a și cuartir natural în casa parochială de lângă biserică.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne suplicile lor instruite conform Statutului organic și Regulamentelor din vigoare la subscrisul oficiu protopresbiterial.

Comitetul parochial în conțelegere cu oficiul protopresbiterial.

Brașov, în 28 August 1885.

Oficiul protopresbiterial al Brașovului I.

Ioan Petric,

prot. ca adm. prot.

Nr. 305.

[1134] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci dela scoalele române gr. or. din comunele mai jos însemnate din protopresbiteratul Câmpeni, se eserie concurs a doua oară cu termen până la 15 Septembrie a. c. st. v.

1. Sôhodol, un post de învățătoriu cu un salariu de 300 fl. solvit în pătrare de an din repartitie, cuartir și lemne de încălțit.

2. Vidra de sus, un post de învățătoriu cu un salariu de 250 fl., solvit în rate lunare din fond și repartitie, cuartir și lemne de încălțit.

Doritorii de a ocupa vr'unul din aceste posturi au a-și trimite cererile lor concursuali instruite conform legilor din vigoare, până la termenul indicat mai sus, la oficiul protopresbiterial gr. or. al Câmpenilor în Câmpeni (Topánfalva).

În conțelegere cu comitetele parochiale respective.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al Câmpenilor, ca inspectorat districtual confesional.

Câmpeni, 26 August 1885.

Romul Furduiu,

protopresbiter.

Nr. 525

[1099] 3—3

CONCURS.

Un stipendiu de 200 fl. v. a., este de conferit pentru tineri sodali născuți pe teritoriul fostului ținut săsesc și în prima linie pentru cei născuți în foastele scaune ale Mercurei și a Nocrichului, sau în comunele învecinate, — dela cari se cere ca să aibă o pregătire dacă se poate de 4 clase gimnasiale sau reale, sau de o scoală capitală completă, și cari să fi cercetat și absolvat în tot casul una dintre scoalele de industrie, întemeiate de universitatea săsească cu bun succes, obligându-se de a petrece un an în streinătate, adică afară de Austro-Ungaria, cu scop de a se perfecționa pe cale teoretică și practică în specialitatea lor.

Condițiunile concursuale afară de cele espuse mai sunt:

a) așternerea atestatelor scolare cu calculi buni.

b) un atestat oficios despre starea materială a concurentului.

Stipendiul se va solvi de jumătate, îndată după obținerea lui, ear cealaltă jumătate după 6 luni.

Ținutul stipendiat va fi dator cu prilejul petiului seu pentru a doua jumătate a stipendiului, să alătore: testimoniile de muncă agonisite, precum și o scurtă dare de seamă despre modul cum a întrebuințat timpul, despre locurile unde a lucrat și despre esperiințele industriale făcute.

O astfel de dare de seamă se recere dela dănsul și când cu re'ntoarcerea sa în patrie.

Cererile concursuale instruite conform cerințelor, au să se aștearnă aci până în 10 Septembrie a. c. st. n.

Sibiiu, în 8 August 1885.

Dela oficiul central al universității săsesci.

Nr. 507.

[1101] 3—3

Prolungire de concurs.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela scoalele gr. orientale române din comunele mai jos însemnate, în protopresbiteratul Târnavei inferioare se prolongesce concursul publicat în Nrii Telegr. Roman: 60, 61, 62, 64 și 66 cu termen până la 10 Septembrie a. c. st. v.

1. Botez, cu salariu de 100 fl. v. a., și cuartir.

2. Chesler, cu salariu de 150 fl. v. a. cuartir și lemne.

3. Crăciunel, cu salariu de 50 fl. v. a., cuartir și lemne.

4. Fărău, cu salariu de 150 fl. v. a., cuartir și lemne de foc.

5. Herepea-magiară, cu salariu de 77 fl. 50 cr., cuartir și lemne.

6. Heria, cu salariu de 218 fl. v. a., cuartir și lemne.

7. Blășel, cu salariu de 175 fl. cuartir și lemne.

8. Boian, cu salariu de 300 fl. v. a., cuartir și lemne.

9. Cerghidul mare, cu salariu de 150 fl. v. a., cuartir și lemne.

10. Chincis, cu salariu de 100 fl. v. a., cuartir și lemne.

11. Sălcud, cu salariu de 150 fl. v. a., cuartir și lemne.

Doritorii de a ocupa vre-una din aceste stațiuni, au a-și așterne suplicile lor instruite conform legilor în vigoare, la subsemnatul oficiu protopresbiterial, până la termenul mai sus indicat.

Cetatea-de-baltă, la 29 Iulie 1885.

În conțelegere cu comitetul parochial respective.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al tractului Târnavei inferioare.

Nicolae Todoran,

protopresbiter.

Nr. 1919.

[1132] 1—3

Publicațiune!

Următoarele drepturi și realități aparținătoare comunei politice Gurariului se vor esarênda prin licațiune publică pre timpul din 1 Ianuarie 1886 până inclusive 31 Decembre 1885.

1. Dreptul reg-lului de cărcimărit cu prețul strigărei de 3,400 fl.

2. Cele două mori comune li cu prețul strigărei la fie care de câte 325 fl.

3. Pășunatul în muntele „Cindrel” cu prețul strigărei de 751 fl.

4. Muntele „Găujoara” 302 fl.

5. Muntele „Niculesci” 515 fl.

6. Muntele „Foltea” 351 fl.

Prețul strigărei se înțelege pre un an. Licațiunea se va începe în 4 Octombrie st. n. 1885 la 10 oare dimineața în cancelaria comunei Gurariului.

Condițiunile detaiate se pot lua la cunoștință în cancelaria comunală din Gurariu în oarele oficioase.

Oferte în scris provăvute cu recerintele legali și cu vadiul de 5% din prețul strigărei încă se vor primi până la începerea licațiunii verbali.

Săliște în 9 Septembrie 1885.

Pretorele cercului.

Subscrisul am onoare a me recomandă onoratalui p. t. public român cu legarea de cărți broșure, protocoale etc., prompt și solid cu cele mai moderate prețuri.

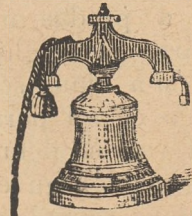
Sibiiu, 4 Septembrie, 1885.

Ioan Cristea,

[1126] 2—3

compact.

Strada Gușteriții Nr. 17.

Turnătoriă de clopote și de metal a lui

Antonie Novotny

se recomandă pentru fa-

cerea de clopote nouă, pen-

tru turnarea din nou a clopotelor sparte de toată mărimea, precum și pentru construirea a mai multor clopote în acord harmonic, oferind garanția pe mai mulți ani. Montate cu chivere (coarne) de lemn, ferturnat și bătut; astfelu construite, că după ce sunt usate pe o parte se poată fi fuvărite cu înlesnire în ori-ce direcțiune, prin ceea ce se evită creparea lor.

Cu deosebire recomand

clopotele găurite și premiate

inventate de mine, care au un ton mai lung, mai puternic și mai adănc, ca cele de sistemul vechiu; un astfelu de clopot în greutate de 300 punți egalează pe unul de 400 punți.

Recomand mai departe scaune din ferbătut pentru clopote, solile și frumose, clopote pentru orologiu sau discuri pentru oroloage și toace din metal, precum și toate celelalte articole de alamă și metal aparținătoare de această categorie, cu prețurile cele mai moderate. Se construiesc clopote și pre lângă plătire făcută în rate.

Clopote dela 300 punți în jos, precum și stropitoare de mână se află totdeauna per magazin.

Pentru comande binevoitoare, care se efectuează solid și cu punctualitate, se recomandă

[1033] 4

Antonie Novotny.

Timișoara, Fabrică.

Nr. 3938 civ.

[1133] 1—3

Publicațiune.

Tribunalul reg. din Elisabetopolu aduce prin aceasta la cunoștință publică, cumcă pe basa rugărei curatorului denumit din oficiu și avocatului din loc Albert Gross, ca reprezentant al foștilor domni de pământ din Ghișasa în contra foștilor jobagi de acolo, în cauza segregărei pășunii și pădurilor, precum și în cauza regulărei dreptului de cărcimărit, pertractarea admisibilităței aceleia, s'a prefapt pe

șina de 3

Novembre 1885, 9 oare a. m. la cancelaria comunală din Ghișasa; la care sunt citați a se presenta toți interesații, pe lângă urmările de drept prevădute în §. 15 al instr. p. reg. pos.

Din ședința tribunalului regesc din Elisabetopolu, ținută în 24 August 1885.

Baron Apor Zoltán

președinte subst.

Gödrí Sándor,

notar.

Infallibil.

Retrimitem banii primiți tuturor acelor, cari nu va avé efect

„Roborantium“

(mijloc de a cresce barba).

El lucră cu același efect la căpățina goală (pleșugie) la căderea părului, formarea petelor și la încărunțire.

După întrebuințare mai deasă garaută succesul. Espediția în sticle originale cu fl. 1.50, la sticle de probă fl. 1 prin J. Grolich în Brünn.

„Roborantium“ s'a folosit cu succesul cel mai strălucit la slăbi-ciunea memoriei și la durere de cap.

Deposit principal în Transilvania: pentru Sibiiu: numai la băcănă F. A. Reissenberger. Bistrița: Fried. D. Herberth, farmacist. Cluș: Nicolau Seéký, farmacist. Feldioara: Wilhelm Schneider, farmacist. Aiud: Iosef Oberth, farmacist. Praid: A. Weber, farmacist. Székely-Kercstur Fr. Ios. Jaeger, farmacist.

Tot acolo se află:

„Eau de Hébé“ alifie orientale se ță din care se nasce frăgeție, forme frumoase și albe la trup, depărtează petele de piele și de vârsat. — Prețul 85 cr. [713] 46

„Bouquet du Serail de Grolich.“

parfum de basmauă pentru damele elegante. Dintre toate parfumurile cel mai bun Pentru forma cea de tot frumoasă se poate întrebuința și ca presente. Prețul fl. 1.50.

Nu este înșelătorie.

Mijloc grabnic și sigur pentru boale de stomach și consecințele lor.

Conservarea sănătății

se bazează numai pe conservarea și promoțiunea unei digestiuni bune, căci aceasta este condiția fundamentală a sănătății și a unei stări corporale și spirituale. Cel mai bun medicament de casă pentru regularea mistuirei spre a obține o compoziție de sânge adevărat, pentru depărtarea părților sângelui stricat și rău, este mult cunoscutul și plăcutul

Balsamul de viață al Drului Rosa.

Acesta, e preparat din plantele cele mai bune și mai vindecătoare, este probat ca foarte escelente la toate boalele digestive, adică la lipsă de apetit, răgăială cu acime, flatuosități, vârsături, dureri de stomach, cărcei de stomach și prea îngreunarea lui cu bucate, flegmă, hemoroide, boale femești, ipochondrie, melancolie (în urma conturbațiunei digestiunei); acesta improspătează întreaga activitate a mistuirei, produce sânge curat și sănătos și redă corpului bolnav puterea și sănătatea de mai nainte. În urma acestei însușiri escelente, acesta a devenit un medicament de casă sigur și probat poporal, dobândind o întindere universală.

1 sticlă 50 cruceri, o sticlă dublă 1 fl. v. a.

Mii de scrisori de recunoștință stau la dispoziție. Balsamul la cereri francate se trimite în toate direcțiile pentru plata prin mandate postale.

Dlui Fragner, Praga!

Cred că e datoră mea a ve înștiința că de doi ani întrebuințez preparatul d-voastre, balsamul de viață al Drului Rosa, care în călătoriile mele, în diferite climate, are o înștiință bine-făcătoare. Ve rog deci a-mi trimite patru sticle mari la Semlin. Proxima mea călătorie va fi la Vidin, Giurgiu și Galați, unde balsamul Dr. Rosa 'mi e indispensabil.

8 Maiu 1878.

Cu profund respect Toma Turinaz,

Conducător la societatea navigațiunei pe Dunăre, la Semlin.

În original se află: Balsamul de viață al Drului Rosa în principalul depot al fabricantului

B. Fragner,

apotecă „la Vulturul negru“, în Praga, cornul dela Spornergasse 205—3 și în depozitele mai jos însemnate: Sibiiu: Karl Müller, apotecar, W. F. Morscher, apotecar; — Cluș: Iohann Wolff, apotecar, Nicolau Széký, apotecar, Adolf Valentini, apotecar; — Brașov: Eduard Kugler, apotecar; — Torda: Gabriel Wolff & Sohn, apotecar.

Toate apotecele din Austria, și cele mai multe prăvălii cu materiale au în deposit acest balsam de viață.

Tot acolo se află:

Alifă de casă universală din Praga.

Mijloc sigur și probat pentru vindecarea tuturor inflamațiilor, rănilor și umflăturilor.

Acesta se întrebuințează cu succes sigur la inflamația, oprirea lăptelui și împietrirea pieptului femeilor la înfărcarea copiilor; la abscese, umflături sangulare, beșicuțe purioase, la umflăturile unghiilor, la așa numitul vierme la deget, la petrificațiuni, umflături de ghinduri, la perios, la umflături reumatice, inflamații cronice la gleznele picioarelor, la scrintelă, la asudarea picioarelor și ochiuri (bătăături), la mâni crepate, la umflături provenite din împunsătura insectelor, la răni purioase, rac, aprindere periosului etc.

Toate inflamațiunile, petrificațiunile și umflăturile se vindecă în timpul cel mai scurt; dacă rana are deja materie în timp scurt se vindecă după ce s'a tras toată aceea materie.

O doză mică 25 cr., una mare 35 cr.

Balsam de auș.

Cunoscut ca mijlocul cel mai nimerit și mai eficace pentru vindecarea aușului greu și dobândirea aușului perdut de tot.

O sticluță 1 fl. v. a.

[1000] 4—15